

POSTANOWIENIE

24 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 24 czerwca 2026 r. w Warszawie
zażalenia J.W. i J.P.

na postanowienie Sądu Najwyższego

z 25 września 2025 r., I CNP 67/25,

w sprawie ze skargi J.W. i J.P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z 26 listopada 2024 r., XXVII Ca 1945/24 (XXVII WSC 37/25),

wydanego w sprawie z powództwa J.W. i J.P.

przeciwko E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę,

odrzuca zażalenie

(M.M.)

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 25 września 2025 r. Sąd Najwyższy w składzie sędzia SN Piotr Telusiewicz odrzucił skargę powodów J. W. i J. P. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z 26 listopada 2024 r., oddalającego powództwo skierowane przeciwko pozwanej E. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. o zapłatę, stwierdzając, że nie skarga ta nie zawiera elementu konstrukcyjnego wymaganego dla tego środka zaskarżenia w postaci uprawdopodobnienia

wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie zaskarżonego wyroku, (art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powodowie zarzucili Sądowi Najwyższemu naruszenie art. 424¹ § 1 w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. przez uznanie przez, że w skardze nie uprawdopodobniono wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego ona dotyczy.

Powołując się na ten zarzut, skarżący wniesli o zmienne zaskarżonego postanowienia i wniesli o jego zmianę i przyjęcie skargi do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 i § 1¹ k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia oraz na postanowienie sądu drugiej instancji uchylające wyrok sądu pierwszej instancji i przekazujące sprawę do ponownego rozpoznania. Określony powołanymi przepisami katalog spraw zaskarżalnych zażaleniem do Sądu Najwyższego ma charakter zamknięty (zob. postanowienia SN: z dnia 30 września 2020 r., I CZ 37/20, z 14 września 2023 r., III CZ 182/23 - nie publ.). Nie przewidziano w nim możliwości zaskarżenia zażaleniem postanowień Sądu Najwyższego. Kognicja tego Sądu w postępowaniu zażaleniowym ma charakter wyjątkowy, co wynika z jego ustrojowej pozycji (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego: z 2 września 2020 r., V CO 96/20, nie publ. oraz z 22 listopada 2010 r., III SO 3/10 i z 9 marca 2011 r., III SO 1/11). Zażalenie wniesione przez powodów podlegało zatem - jako niedopuszczalne - odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ i k.p.c.).

Oceny tej nie mógł zmienić fakt, że postanowienie Sądu Najwyższego zaskarżone zażaleniem zostało wydane przez sędziego Sądu Najwyższego powołanego na urząd sędziego Sądu Najwyższego w procedurze nominacyjnej na podstawie wniosku zawartego w uchwale Krajowej Rady Sądownictwa podjętej w składzie i w trybie ukształtowanym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw

(Dz. U. z 2018 r. poz. 3), co - w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 4 września 2025 r., C-225/22, ECLI:EU:C:2025:649 - mogłoby uzasadniać rozważenie pominięcia tego orzeczenia jako wydanego w składzie mogącym nie spełniać wymogów niezależności i bezstronności.

Przesądzenie tej kwestii nie miałoby jednak wpływu na zakresu kognicji Sądu Najwyższego rozpoznającego zażalenie powodów, skoro ustawodawca nie przewidział możliwości wniesienia środka zaskarżenia od postanowienia Sądu Najwyższego odrzucającego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. Uznanie zaskarżonego postanowienia za niebyłe nie rozszerzałoby zatem kognicji Sądu Najwyższego rozpoznającego zażalenia na to postanowienie, ograniczonej jedynie do stwierdzenia niedopuszczalności rozpoznania wniesionego zażalenia (zob. postanowienie SN z 4 marca 2026 r., III CZ 206/25, nie publ.).

(A.T.)

[a.ł]